

11. In quo étiām orāmus semper pro vobis: ut dignētur vos vocatiōne suā Deus noster, & impleat omnem voluntātem bonitatis *, & opus fidei in virtute,

* Sue. 12. ut clarificetur nomen Dōmini nostri Iesu Christi in vobis, & vos in illo secundūm grātiām Dei nostri, & Dōmini Iesu Christi.

CAPUT II.

De secundo Christi advēntu agit, quem brevi futurū nonnulli falso prādicabant; prius hominem peccati manifestatum iri docet. Traditiones, cūm scriptas, tum étiām non scriptas, recipi oportere, monet.

* SABB. 1. * R Ogāmus autem vos fratres per QUAT. advēntum Dōmini nostri Iesu Christi, & nostra congregatiōnis in ipsum: ADVENT. 2. ut non citò moveāmini à vestro sensu, neque terreāmini, neque per spīritum, neque per sermōnem, neque per epistolam tamquam per nos missam, quasi instet dies Dōmini.

* Ephes. 3. * Ne quis vos sedūcat ullo modō: 6. quoniām nisi véniter disclēsio primū, & revelātus fūerit homo peccati, filius perditionis,

4. qui adversātur, & extollit supra omne, quod dicitur Deus, aut quod colitur, ita ut in templo Dei sédeat ostēdens se tamquam sit Deus.

5. Non retinētis quod cūm adhuc essem apud vos, hæc dicēbam vobis?

6. Et nunc quid detineat scitis, ut reueletur in suo tempore.

7. Nam mystērium iam operātur iniquitatis: tantū ut qui tenet nunc, téneat, dōnec de médio fiat.

8. Et tunc revelabūtur ille iniquus, * Iesai. 11. * quem Dōminus Iesu interficiet spīritu oris sui, & déstruet illustratiōne advēntū sui ^ eum:

9. cuius est advēntus secundūm operatiōnem sātanæ in omni virtute, & signis, & prodigijs mendacib⁹s,

10. & in omni seductiōne iniquitatis iis, qui pereunt: ed quod charitatem veritatis non receperunt ut salvi fierent. Ideo mittet illis Deus operatiōnem errōris ut credant mendacio,

11. ut iudicēntur ómnes, qui non crediderunt veritati, sed consensérunt iniquitati.

12. Nos autem debēmus grātias ágere Deo semper pro vobis fratres dilecti à

Deo, quod éligerit vos Deus primiās in salūtem in sanctificatiōne spīritū, & in fide veritatis:

13. in qua & vocāvit vos per Evangēlium nostrum in acquisitionē gloriæ Dōmini nostri Iesu Christi.

14. Itaque fratres state: & tenete traditiones, quas didicistis, sive per sermōnem, sive per epistolam nostram.

15. Ipse autem Dōminus noster Iesus Christus, & Deus & Pater noster, qui diléxit nos, & dedit consolatiōnem æternam, & spem bonam in grātia,

16. exhortetur corda vestra, & confirmet in omni opere, & sermōne bono.

CAPUT III.

Qui pre otio, & nimiā curiositatē publicum turbant ordinem, vitāndi; prospera omnia iis apprēcātur.

1. D E cétero fratres orāte pro nobis Ephes. 6. ut sermo Dei currat, & clarificetur, sicut & apud vos:

2. & ut liberēmur ab importūnis, & malis hominibus: non enim omnium est fides.

3. Fidēlis autem Deus est, qui confirmabit vos, & custodiet à malo.

4. Confidimus autem de vobis, in Dōmino, quoniām quæ præcipimus, & faciētis.

5. Dōminus autem dirigat corda vestra in charitati Dei, & patiēntia Christi.

6. Denunciāmus autem vobis fratres in nōmine Dōmini nostri Iesu Christi, ut subtrahātis vos ab omni fratre ambulante inordinatè, & non secundūm traditiōnem, quam accepérunt à nobis.

7. Ipsi enim scitis quemadmodū opōtentia imitari nos: quoniām non inquiēti fuimus inter vos:

8. * neque gratis panem manducāvimus ab aliquo, sed in labōre, & in fatigatiōne, nocte & die operantes, ne quem veſtrūm gravarēmus.

9. Non quasi non habuerimus potestatem, sed ut nosmetipos formam darēmus vobis ad imitāndum nos.

10. Nam & cūm eisēmus apud vos, hoc denunciabāmus vobis: quoniām si quis non vult operari, nec mandūceret.

11. Audīvimus enim inter vos quosdam ambulare inquietē, nihil operantes, sed curiōse agētes.

12. Iis autem, qui eiūmodi sunt, denunciāmus, & obsecrāmus in Dōmino

Ie-

Iesu Christo, ut cum silēntio operantes, suum panem mandūcent.

* Gal. 6. 9. 13. * Vos autem fratres nolite deficere benefaciētes.

14. Quod si quis non obēdit verbo nostro per epistolam, hunc notāte, & ne commisceāmini cum illo ut confundātur:

15. & nolite quasi inimicū existimā-

re, sed corrīpite ut fratrem.

16. Ipse autem Dōminus pacis det vo-

bis pacem sempiternam in omni loco. Dō-

minus sit cum omnibus vobis.

17. Salutatio, meā manu Pauli: quod

est signum in omni epistola. ita scribo.

18. Grātia Dōmini nostri Iesu Christi

cum omnibus vobis. Amen.

EPÍSTOLA B. PAULI APÓSTOLI AD TIMÓTHEUM PRIMA.

D UÆ Pauli ad Timotheum Epistola, & una ad Titum, argumento similes sunt. Instruunt enim Episcopum, & precipias tanti munera partes explicant, quamquam id ubiū prima ad Timotheum præstat, quem Apostolus Epheso discedens preserat. Verū autem antequam Paulus primum Romanum venisset, an postea, variant sententiæ. Sed ex eis quæ in Prolegomenis stabilita sunt, appare nonnisi cūm vinculis laxatus Paulus Orientem iterūm peragravit, Timotheum Ephesi Episcopum constitutum. Ex quo fit verisimile digressum Epheso Paulum cūm Philippo ex promissō venisset, ināe hanc ad Timotheum dedisse; anno, ut opinamur, æra quam sequimur 66. post Christi mortem 33. & ab eo tempore quo Timotheus adhuc pene puer, testis fuerat persecutionum quas Apostolus Lysistris passus est (2. Timoth. 3. 11. cum Acto. 14.) annos 23. Ut circiter annorum 30. esse tum potuerit, cūm à Paulo Episcopus est ordinatus.

CAPUT PRIMUM.

Quæ sint muneris Episcopalis; ut questio-nes inūtiles, & genealogias infinitas, quibus Iudei indulgent, omnino vitet Episcopus. Finis legis est chāritas.

1. Aulus Apóstolus Iesu Christi secundūm imperium Dei Salvatōris nostri, & Christi Iesu spei nostræ:

* Act. 16. 2. * Timótheo di-lécto filio in fide. Grātia, misericordia, & si quid aliud sanæ doctrinae adversatur,

11. quæ est secundūm Evangēlium gloriæ beati Dei, quod crēdūtum est mihi.

12. Grātias ago ei, qui me confortāvit

Christo Iesu Dōmino nostro, quia fidēlem

me existimāvit, ponens in ministério:

13. qui prius blasphemus fui, & perse-

cutor, & contumeliosus: sed misericordiam Dei consecūtus sum, quia ignorans

feci in incredulitate.

14. Superabundāvit autem grātia Dōmini nostri cum fide, & dilectione, quæ est in Christo Iesu.

15. Fidēlis sermo, & omni acceptiōne dignus: * quod Christus Iesus venit in

* Rom. 7.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

22.

23.

24.

25.

26.

27.

28.

29.

30.

31.

32.

33.

34.

35.

36.

37.

38.

39.

40.

41.

42.

43.

44.

45.

46.

47.

48.

49.

50.

51.

52.

53.

54.

55.

56.

57.

58.

59.

60.

61.

62.

63.

64.

65.

66.

67.

68.

69.

70.

71.

72.

73.

74.

75.

76.

77.

78.

79.

80.

81.

82.

83.

84.

85.

86.

87.

88.

89.

90.

91.

92.

93.

94.

95.

96.</p

hunc mundum peccatores salvos facere,
quorum primus ego sum:

16. Sed ideo misericordiam consecutus
sum: ut in me primò ostenderet Christus
Iesus omnem patientiam ad informationem
eorum, qui credituri sunt illi, in vitam
aeternam.

17. Regi autem saeculorum immortali,
invisibili, soli Deo honor, & gloria in
saecula saeculorum. Amen.

18. Hoc praeceptum commendo tibi fili
Timoteo, secundum praecedentes in te
prophetias, ut milites in illis bonam mi-
litiam,

19. habens fidem, & bonam conscienciam,
quam quidam repellentes, circa fi-
dem naufragaverunt:

20. ex quibus est Hymenaeus, & Ale-
xander: quos tradidi satanæ, ut discant
non blasphemare.

CAPUT II.

Precipit Timotheo ut fiant obsecrationes pro
Regibus & Magistratibus; inquit, ut ora-
tiones fundantur pro omnibus hominibus:
vult enim Deus omnes homines salvos fieri.

1. O bsecro igitur primum omnium
fieri obsecrationes, orationes,
postulationes, gratiarum actiones pro omnibus
hominibus:

2. pro regibus, & omnibus, qui in su-
blimitate sunt, ut quietam, & tranquillam
vitam agamus in omni pietate, & castitate.

3. hoc enim bonum est, & acceptum
coram Salvatore nostro Deo,

4. qui omnes homines vult salvos fieri,
& ad agnitionem veritatis venire.

5. Unus enim Deus, unus & mediator
Dei & hominum homo Christus Iesus:

6. qui dedit redemptionem semetipsum
pro omnibus, testimonium temporibus
suis:

7. in quo positus sum ego predicator,
& Apóstolus (veritatem dico, non mén-
tior) doctor Géntium in fide, & veritate.

8. Volo ergo viros orare in omni loco,
levantes puras manus sine ira, & discep-
tione.

* 1. Petr. 3. 9. * Similiter & mulieres in hábitu or-
natō*, cum verecúndia, & sobrietate
ornantes se, & non in tortis crínibus, aut
modestō, auro, aut margaritis, vel veste pretiosa:

10. sed quod decet mulieres, promit-
tenties pietatem per opera bona.

11. Múlier in siléntio discat cum omni
subiectione.

12. * Docere autem mulieri non per-
mitto, neque dominari in virum: fed esse
in siléntio.

13. * Adam enim primus formatus est:
defendit Heva.

14. * & Adam non est seductus: mulier
autem seducta in prævaricatiōne fuit.

15. Salvabitur autem per filiorum gene-
ratiolem, si permanserit in fide, & di-
lectiōne, & sanctificatiōne cum sobrietate.

CAPUT III.

Quæ sint Episcopi, & Diaconi dotes, quo
conditiones: Ecclesia est columnæ & firmamētum veritatis.

1. F idelis sermo: Si quis episcopā-
tum desiderat, bonum opus
desiderat.

2. * Opóret ergo episcopum irrepre-
hensibilem esse, unius uxoris virum, só-
brium, prudētem, ornatum, pudicum,
hospitalem, doctorem,

3. non vinolentum, non percusorem,
sed modestum: non litigiosum, non cù-
pidum, sed

4. suæ domui bene præpositum: filios
habentem sūbditos cum omni castitate.

5. Si quis autem domui suæ præesse nescit,
quomodo Ecclesiæ Dei diligētiām
habebit?

6. Non neophytum: ne in supérbiam
elatus, in iudicium incidat diaboli.

7. Opóret autem illum & testimoniūm
habere bonum ab iis, qui foris sunt, ut
non in opprobrium incidat, & in láqueum
diaboli.

8. Diaconos similiter pudicos, non bi-
língues, non multo vino deditos, non
turpe lucrum sectantes:

9. habentes mystérium fidei in con-
sciencia pura.

10. Et hi autem probentur primū: &
sic ministrant, nullum crimen habentes.

11. Mulieres similiter pudicas, non de-
trahentes, sóbrias, fidèles in omnibus.

12. Diaconi sint unius uxoris viri: qui
filliis suis benè præsint, & suis domibus.

13. Qui enim benè ministraverint, gra-
dum bonum sibi acquirēnt, & multam
fiduciam in fide, qua est in Christo Iesu.

14. Hæc tibi scribo, sperans me ad te
venire citè.

15. si autem tardávero, ut scias quo-
modo opóret te in domo Dei conver-
sari, quæ est Ecclesia Dei vivi, columnæ
& firmamētum veritatis.

16. Et

16. Et manifestè magnum est pietatis
sacramētum, quod manifestatum est in
carne, iustificatum est in sp̄itu, appāruit
ángelis, prædicatum est Géntibus, crēdi-
tum est in mundo, assūptum est in gloriā.

CAPUT IV.

Futuras prædict hæreses circa coniugium &
ciborum delictum, corporali exercita-
tioni, pietatis exercitationem antepo-
nit; ac demum monet Episcopum ut aliis
sit exēplio; ut gratiā sua ordinatiō-
nis non negligat.

1. S piritus autem manifestè dicit, quia
* in novissimis temporibus discé-
dent quidam à fide, attendentes spiritibus
errōris, & doctrinis dæmoniōrum,

2. in hypocrisi loquētiū mendacium,
& cauteriatam habentium suam consciē-
tiām,

3. prohibētiū nūbere, abstinēre à ci-
bis, quos Deus creavit ad percipiēdū
cum gratiarum actiōne fidelibus, & iis,
qui cognovérunt veritatem.

4. Quæ autem vidua filios, aut nepo-
tes habet: discat primū domum suam
régere, & mūtuam vicem reddere parénti-
bus: hoc enim accéptum est coram Deo.

5. Quæ autem verè vidua est, & defo-
lata, speret in Deum, & infest obsecra-
tionibus, & oratiōnibus nocte ac die.

6. Nam quæ in deliciis est, vivens mó-
ta est.

7. Et hoc præcipe ut irreprehensibiles
sint.

8. Si quis autem suorum, & maximè
domesticorum curam non habet, fidem
negavit, & est infideli detérior.

9. Vídua eligatur non minus sexaginta
annorum, quæ fuerit unius viri uxor,

10. in opēribus bonis testimonium ha-
bens, si filios educavit, si hospitio recē-
pit, si sanctōrum pedes lavit, si tribula-
tiōnem patientibus subministravit, si om-
ne opus bonum subsecuta est.

11. Adolescentiores autem víduas de-
vita: Cū enim luxuriatæ fuerint in
Christo, nūbere volunt:

12. habentes damnationem, quia pri-
ma fidem irritam fecerunt.

13. simil autem & otiosæ discunt cir-
cuire domos: non solum otiosæ, sed &
verbosæ, & curiosæ, loquentes quæ non
opóret.

14. Volo ergo iuniores nūbere, filios
procreare, matresfamilias esse, nullam
occasiōnem dare adversario maledicti
gratiā.

15. Iam enim quædam convérſæ sunt
retrò satanam.

16. Si quis fidelis habet víduas, sub-
ministret illis, & non gravetur Ecclesia:
ut iis, quæ verè víduæ sunt, sufficiat.

17. Qui

fœtus tuus manifestus sit omnibus.

16. Attende tibi, & doctrinæ: insta in
illis. Hoc enim faciens, & te ipsum salvum
facies, & eos, qui te audiunt.

CAPUT V.

Quomodo Episcopus se gérere débeat erga
seniores, iuvenes, víduas, vírgines: pec-
cantes increpet; non facile manus im-
ponat.

1. S eniorem ne increpaveris, sed ob-
scruta ut patrem: iuvenes, ut
fratres:

2. anus, ut matres: iuvénulas, ut so-
rores in omni castitate:

3. Víduas honora, quæ verè víduæ
sunt.

4. Si qua autem vídua filios, aut nepo-
tes habet: discat primū domum suam
régere, & mūtuam vicem reddere parénti-
bus: hoc enim accéptum est coram Deo.

5. Quæ autem verè vídua est, & defo-
lata, speret in Deum, & infest obsecra-
tionibus, & oratiōnibus nocte ac die.

6. Nam quæ in deliciis est, vivens mó-
ta est.

7. Et hoc præcipe ut irreprehensibiles
sint.

8. Si quis autem suorum, & maximè
domesticorum curam non habet, fidem
negavit, & est infideli detérior.

9. Vídua eligatur non minus sexaginta
annorum, quæ fuerit unius viri uxor,

10. in opēribus bonis testimonium ha-
bens, si filios educavit, si hospitio recē-
pit, si sanctōrum pedes lavit, si tribula-
tiōnem patientibus subministravit, si om-
ne opus bonum subsecuta est.

11. Adolescentiores autem víduas de-
vita: Cū enim luxuriatæ fuerint in
Christo, nūbere volunt:

12. habentes damnationem, quia pri-
ma fidem irritam fecerunt.

13. simil autem & otiosæ discunt cir-
cuire domos: non solum otiosæ, sed &
verbosæ, & curiosæ, loquentes quæ non
opóret.

14. Volo ergo iuniores nūbere, filios
procreare, matresfamilias esse, nullam
occasiōnem dare adversario maledicti
gratiā.

15. Iam enim quædam convérſæ sunt
retrò satanam.

16. Si quis fidelis habet víduas, sub-
ministret illis, & non gravetur Ecclesia:
ut iis, quæ verè víduæ sunt, sufficiat.

17. Qui